

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w razie zarzucanego naruszenia zakazów odsprzedaży poza siecią dystrybucji selektywnej i za pośrednictwem portalu handlowego przez oferty sprzedaży umieszczone online na kilku stronach internetowych prowadzonych w różnych państwach członkowskich autoryzowany dystrybutor uważający się za poszkodowanego ma możliwość wniesienia powództwa o zaprzestanie niezgodnych z prawem zakłóceń do sądu właściwego dla terytorium, na którym są lub były dostępne treści umieszczone online, czy też wymagane jest istnienie innego łącznika?

⁽¹⁾ JO L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 24 listopada 2015 r. – The Trustees of the BT Pension Scheme/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-628/15)

(2016/C 038/52)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie i druga strona postępowania: The Trustees of the BT Pension Scheme

Druga strona postępowania i strona wnosząca odwołanie: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Mając na uwadze, że Trybunał w swojej odpowiedzi na pytanie czwarte w wyroku z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie Test Claimants in the FII Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue, C-4446/04, Zb.Orz. s. I-11753 orzekł, że art. 43 WE i 56 WE – obecnie art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 63 tego traktatu – sprzeciwiają się przepisom państwa członkowskiego, które przyznają spółkom będącym rezydentami i dokonującym na rzecz swych udziałowców wypłaty dywidend, które wynikają z dywidend zagranicznych otrzymanych przez te spółki, możliwość wyboru systemu umożliwiającego im odzyskanie podatku dochodowego od osób prawnych zapłaconego w formie zryczałtowanej, ale po pierwsze, zobowiązują te spółki do zapłaty wspomnianego zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych oraz do wystąpienia następnie z wnioskiem o jego zwrot, a po drugie, nie przewidują ulgi podatkowej dla udziałowców tych spółek, podczas gdy udziałowcy ci uzyskaliby taką ulgę w przypadku wypłaty przez spółkę będącą rezydentem dokonanej na podstawie dywidend krajowych: czy jakiegokolwiek prawa przyznawane są rzeczonym udziałowcom przez unijny porządek prawny, na mocy art. 63 TFUE lub innych postanowień, w przypadku gdy otrzymują oni dywidendy i wybierają możliwość uzyskania wypłaty w ramach wspomnianego systemu; w szczególności w sytuacji, gdy udziałowiec ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim, co spółka dokonująca wypłaty dywidend?
- 2) Czy w przypadku gdy udziałowcowi, o którym mowa w pytaniu pierwszym, nie przysługują prawa na mocy art. 63 TFUE, jest on uprawniony do powoływania jakiegokolwiek naruszenia praw spółki wypłacającej dywidendę na mocy art. 49 TFUE i 63 TFUE?
- 3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze lub pytanie drugie odpowiedzi, że udziałowcowi przysługują prawa wynikające z prawa Unii lub może on powoływać prawo Unii, czy prawo Unii przewiduje jakiegokolwiek wymogi odnośnie do środka odwoławczego, jaki należy zapewnić udziałowcowi na gruncie prawa krajowego?
- 4) Czy odpowiedź Trybunału na pytania przedstawione powyżej byłyby inna, jeśli:
  - a) udziałowiec nie podlega obowiązkowi z tytułu podatku dochodowego w państwie członkowskim od jakichkolwiek otrzymanych dywidend, na skutek czego w przypadku dokonania przez spółkę będącą rezydentem wypłaty poza wspomnianym systemem ulga podatkowa, do której otrzymania udziałowiec uprawniony jest na mocy prawa krajowego, może skutkować wypłatą ulgi podatkowej na rzecz udziałowca przez państwo członkowskie;

- b) sąd krajowy uznał, że naruszenie prawa Unii przez rozpatrywane przepisy krajowe nie miało wystarczająco poważnego charakteru, aby powodować powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej państwa członkowskiego wobec spółki wypłacającej dywidendy, zgodnie z zasadami ustanowionymi w wyroku w sprawach połączonych Brasserie du Pêcheur SA/Niemcy i The Queen/Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame Limited i in., C-46/93 i C-48/93, Rec. s. I-1029; lub jeśli
- c) w niektórych przypadkach spółka wypłacająca dywidendy w ramach wspomnianego wyżej systemu mogła zwiększyć kwoty wypłacane na rzecz wszystkich udziałowców w celu uzyskania sumy odpowiadającej kwocie, jaką zwolniony z podatku udziałowiec uzyskałby w ramach wypłaty dywidend dokonanej poza rzeczonym systemem?

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 września 2015 r. w sprawie T-472/12:
Novartis Europharm Ltd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 24 listopada 2015 r.**

(Sprawa C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Novartis Europharm Ltd (przedstawiciel: C. Schoonderbeek, advocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Teva Pharma BV

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd oddalił w nim skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną w sprawie T-472/12,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd, jeśli zajdzie taka potrzeba, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze o stwierdzenie nieważności wniesionej w sprawie T-472/12 Novartis zwrócił się do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2012) 5894 final z dnia 16 sierpnia 2012 r. przyznającej pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004 ⁽¹⁾ dla produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Zoledronic acid Teva Pharma – zoledronic acid”, gdyż decyzja ta narusza przysługujące Novartis prawa do wyłączności danych w odniesieniu do jej produktu leczniczego Aclasta – zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2309/93 ⁽²⁾ w związku z art. 14 ust. 11 i art. 89 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE ⁽³⁾. Na mocy zaskarżonego wyroku żądanie stwierdzenia nieważności zostało oddalone.

Na poparcie niniejszego odwołania wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo, gdyż dokonał błędnej wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE, który ustanawia pojęcie ogólnego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu oraz nie przedstawił w zaskarżonym wyroku wystarczającego uzasadnienia.

W tym względzie wnoszący odwołanie twierdzi po pierwsze, że zaskarżony wyrok opiera się na błędnym rozumieniu treści i celu art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE oraz ram prawnych dotyczących pozwoleń na nowe wskazania terapeutyczne oraz na błędnym założeniu, że dokonana przez wnoszącego odwołanie interpretacja art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE ułatwiłaby manipulowanie ochroną danych i obchodzenie wymogów dotyczących ochrony danych oraz bezterminowe przedłużenie ochrony danych w odniesieniu do referencyjnych produktów leczniczych.